

Gemeente Waterland

1 - DEC 2017

INGEKOMEN

de Rechtspraak

Rechtbank Noord-Holland

[] AANTEKENEN [] PER POST [] PER FAX (0299) 65 85 99

het college van burgemeester en wethouders van de
gemeente Waterland
Postbus 1000
1140 BA Monnickendam

Afdeling Publiekrecht
Sectie Bestuursrecht
Locatie Haarlem

bezoekadres
Simon de Vrieshof 1
2019 HA Haarlem

correspondentieadres
Postbus 1621
2003 BR Haarlem

t (088) 361 11 75 Zittingen
t (088) 361 11 76 Beroepszaken
t (088) 361 11 77 Voorzieningen
f (088) 361 01 32 (Bestuursrecht)
f (088) 361 01 28 (Belasting)
www.rechtspraak.nl

datum 30 november 2017
onderdeel Zittingsfase bestuur Haarlem
contactpersoon dhr P.P.B. Schaap
doorkiesnummer (088) 361 11 97
ons kenmerk zaaknummer HAA 16 / 5455 WABOA FE01
uw kenmerk U17.00390
bijlage(n)
faxnummer afdeling (088) 361 01 32/34
onderwerp het beroep van [REDACTED] te Monnickendam

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts één zaak in uw brief
behandelen.

Geachte heer/mevrouw,

Over het beroep met zaaknummer HAA 16 / 5455 WABOA FE01 deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

in17.15460

Registratiedatum

01/12/2017

uitspraak

RECHTBANK NOORD-HOLLAND

Zittingsplaats Haarlem

Bestuursrecht

zaaknummer: HAA 16/5455

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 27 november 2017 in de zaak tussen

te Monnickendam, eiser

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Waterland, verweerder
(gemachtigde: mr. R. Ayoub).

Procesverloop

Bij besluit van 6 mei 2016 (het primaire besluit) heeft verweerder geweigerd een omgevingsvergunning te verlenen voor zonnepanelen op het rechterdakvlak van de woning op het perceel Niesenoortsburgwal te Monnickendam.

Bij besluit van 18 november 2016 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiser ongegrond verklaard.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 6 juni 2017. Eiser is tezamen met zijn echtgenote verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

De rechtbank heeft op 16 juni 2017 het onderzoek heropend en nadere informatie opgevraagd bij verweerder. Verweerder heeft bij brieven van 26 juni 2017 en 27 juli 2017 gereageerd. Eiser heeft daarop bij brieven van respectievelijk 4 juli 2017 en 28 september 2017 gereageerd. Vervolgens heeft de rechtbank het onderzoek met toestemming van partijen gesloten.

Overwegingen

1. Op 28 maart 2016 heeft eiser een omgevingsvergunning gevraagd voor het aanbrengen van zonnepanelen op het rechterdakvlak van zijn woning aan de Niesenoortsburgwal te Monnickendam. Deze woning is gelegen in het beschermd stadsgezicht. Het bouwplan is ter beoordeling voorgelegd aan de Monumenten en Welstandscommissie Waterland (hierna: de welstandscommissie). De welstandscommissie heeft geadviseerd tot afwijzing van de aanvraag,

omdat de zonnepanelen duidelijk zichtbaar zijn vanaf de openbare weg en het bouwplan daarmee niet voldoet aan de criteria uit de Welstandsnota Waterland 2013. In het beschermd stadsgezicht staan de welstandscriteria alleen zonnepanelen toe wanneer deze niet of nauwelijks zichtbaar zijn vanuit de openbare ruimte. Verweerder heeft dit advies aan het primaire besluit ten grondslag gelegd en de aanvraag afgewezen wegens strijd met de redelijke eisen van welstand.

2. Verweerder heeft met het bestreden besluit het bezwaar van eiser tegen het primaire besluit ongegrond verklaard. Verweerder blijft bij de afwijzing op grond van het welstandsadvies.

3.1 Eiser heeft in beroep ten eerste aangevoerd dat de beslistermijn van de reguliere procedure is overschreden en dat derhalve een omgevingsvergunning van rechtswege is ontstaan. Eiser heeft daarbij de bezwaartermijn betrokken.

3.2 Ingevolge artikel 4.20b, eerste lid, van de Awb is, indien niet tijdig op de aanvraag tot het geven van een beschikking is beslist, de gevraagde beschikking van rechtswege gegeven.

3.3 De rechtbank stelt vast dat verweerder tijdig op de aanvraag heeft beslist. Dat de beslissing op bezwaar langer op zich heeft laten wachten dan de voor het beslissen op bezwaar geldende termijn, betekent – anders dan eiser heeft gesteld – niet dat een vergunning van rechtswege is ontstaan. Daarvan zou alleen sprake zijn geweest, indien niet tijdig op de aanvraag was beslist. Deze beroepsgrond slaagt derhalve niet.

4.1 Eiser stelt voorts dat verweerder het welstandsadvies niet aan zijn besluitvorming ten grondslag mocht leggen. De aanvullende welstandscriteria voor zonnepanelen in het beschermd stadsgezicht behoeven een persoonlijke interpretatie en mogen daarom niet worden gebruikt bij de welstandsbeoordeling. Eiser wijst erop dat andere gemeenten betere richtlijnen toepassen, die geen ruimte bieden voor discussie.

4.2 Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (zie onder meer de uitspraak van 2 november 2016, ECLI:NL:RVS:2016:2894) mag verweerder, hoewel hij niet aan een welstandsadvies is gebonden en de verantwoordelijkheid voor welstandstoetsing bij hem berust, aan het advies in beginsel doorslaggevende betekenis toekennen. Tenzij het advies naar inhoud of wijze van totstandkoming zodanige gebreken vertoont dat verweerder dit niet - of niet zonder meer - aan zijn oordeel omtrent de welstand ten grondslag heeft mogen leggen, behoeft het overnemen van een welstandsadvies in beginsel geen nadere toelichting. Dit is anders indien de aanvrager of een derde-belanghebbende een advies overlegt van een andere deskundig te achten persoon of instantie dan wel gemotiveerd aanvoert dat het welstandsadvies in strijd is met de volgens de welstandsnota geldende criteria. Ook laatstgenoemde omstandigheid kan aanleiding geven tot het oordeel dat het besluit van verweerder in strijd is met redelijke eisen van welstand of niet berust op een deugdelijke motivering. Dit neemt echter niet weg dat een welstandsnota criteria kan bevatten die zich naar hun aard beter lenen voor beoordeling door een deskundige dan voor beoordeling door een aanvrager of derde-belanghebbende.

4.3 In de Welstandsnota Waterland 2013 zijn loketcriteria opgesteld voor zonnepanelen. Daarbij is aangegeven dat deze welstandscriteria met name gelden bij het aanbrengen hiervan in aangewezen beschermde monumenten en in de beschermde stads- en dorpsgezichten. Er zijn

criteria opgesteld ten aanzien van de plaatsing, de hoogte en de algemene vormgeving. Voor de plaatsing van zonnepanelen bij beschermde monumenten en in bijzondere welstandsgebieden gelden de aanvullende criteria dat de zonnepanelen ten minste 3 meter achter de voorgevel moeten worden geplaatst en alleen zijn toegestaan op (delen van) dakvlakken die niet of nauwelijks zichtbaar zijn vanuit de openbare ruimte.

4.4 In de welstandsadviezen van 18 april 2016 en 24 juni 2016 is het volgende opgenomen. De aanvraag heeft betrekking op een karakteristieke, klein gemetselde woning, bestaande uit één laag met een zadeldak die is bedekt met rode keramische dakpannen. De woning is gelegen aan de burgwal die 25 meter verder aansluit op de Zuidervesting en via een haakse bocht op het Zuideinde. De welstandscriteria voor het aanbrengen van zonnepanelen gelden met name bij aangewezen beschermde monumenten en in beschermde stads- en dorpsgezichten. Hierbij zijn zonnepanelen binnen de historische kern van Monnickendam alleen toegestaan op (delen van) dakvlakken die niet of nauwelijks zichtbaar zijn vanuit de openbare ruimte. Door de haakse bocht naar het Zuideinde is de woning onder een hoek te zien vanaf de wal langs de Zuidervesting, waar een wandelpromenade ligt. Met name vanaf deze wandelroute is het rechter dakvlak goed zichtbaar en is het niet mogelijk zonnepanelen aan te brengen en deze aan het oog te onttrekken, zoals is voorgeschreven. Derhalve voldoet het bouwplan niet aan de redelijke eisen van welstand.

4.6 Gelet op de van toepassing zijnde criteria en het feit dat het dakvlak zichtbaar is vanuit de openbare ruimte, kan naar het oordeel van de rechtbank niet worden gezegd dat het welstandsadvies naar inhoud of wijze van totstandkoming zodanige gebreken vertoont dat verweerder dit niet - of niet zonder meer - aan zijn oordeel omtrent de welstand ten grondslag heeft mogen leggen. Dat de welstandscriteria enige mate van subjectiviteit bevatten, betekent niet dat de criteria niet mogen worden toegepast. Het blijft aan de welstandscommissie om per voorkomend geval een individuele beoordeling te maken naar de omstandigheden van dat geval.

5.1 Eiser heeft voorts gewezen op een aantal woningen in de omgeving waarop zonnepanelen zijn aangebracht, die volgens eiser in vergelijkbare mate zichtbaar zijn als de zonnepanelen op zijn woning. Hij stelt daarmee, zo begrijpt de rechtbank, dat de beoordeling van de welstandscommissie willekeurig plaatsvindt.

5.2 Verweerder heeft gereageerd op alle door eiser aangehaalde adressen. Ten aanzien van de Kermergracht [REDACTED] stelt verweerder dat deze zonnepanelen vergunningvrij zijn, omdat zij zijn gerealiseerd op een niet naar het openbaar toegankelijk gebied gekeerd dakvlak. Eiser heeft er weliswaar op gewezen dat hiervoor vergunning is verleend, maar dat doet er volgens verweerder niet aan af. Ook de zonnepanelen aan 't Prooyen zijn vergunningvrij, nu dit adres niet in het beschermd stadsgezicht is gelegen. De zonnepanelen aan Zuideinde [REDACTED] zijn gelegen op een plat dak en zijn niet of nauwelijks zichtbaar vanuit de openbare ruimte. De zonnepanelen die zijn geplaatst op het pand van de speeltuinvereniging en op de woning aan de Oude Zijds Burgwal [REDACTED] zijn zonder vergunning gerealiseerd. Ten aanzien van de zonnepanelen op Kerstraat [REDACTED] is waarschijnlijk een fout gemaakt volgens verweerder, nu bij de welstandsbeoordeling mogelijk onvoldoende aandacht is geweest voor de zichtbaarheid ervan vanaf de Lindegracht. Een eenmaal gemaakte fout uit het verleden hoeft volgens vaste jurisprudentie echter niet te worden herhaald, aldus verweerder.

5.3 De rechtbank heeft het onderzoek heropend, omdat na sluiting van het onderzoek ter zitting bleek dat verweerder nog niet op alle adressen had gereageerd. Desgevraagd heeft verweerder ten aanzien van de zonnepanelen op Noordeinde ■ aangegeven dat hier in eerste instantie handhavend tegen is opgetreden. Daarna zijn een aantal zonnepanelen verplaatst en is vergunning verleend, omdat de zonnepanelen niet of nauwelijks zichtbaar zijn vanuit de openbare ruimte. De zonnepanelen op Ledig Erf ■ zijn gelegen op het rechterdakvlak van een loods, 3 meter achter de voorgevel. De loods is gelegen op een terrein dat nauwelijks openbare ruimte te noemen is en omdat de panelen niet opvallend zichtbaar zijn vanuit de openbare ruimte is de welstandscommissie akkoord gegaan. De zonnepanelen aan de Kerkstraat ■ zijn ambtelijk getoetst aan de redelijke eisen van welstand en ook hier is geoordeeld dat deze niet of nauwelijks zichtbaar zijn vanuit de openbare ruimte. Ter ondersteuning heeft verweerder luchtfoto's overgelegd.

5.4 Naar het oordeel van de rechtbank is met de aangehaalde adressen niet aannemelijk geworden dat de welstandscommissie de zichtbaarheid van zonnepanelen in het beschermd stadsgezicht willekeurig beoordeelt. Daaruit blijkt juist dat dit per individueel geval wordt beoordeeld en die conclusies per concreet geval zijn niet zonder meer onbegrijpelijk te achten. Ook hierin ziet de rechtbank aldus geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder het welstandsadvies in het onderhavige geval niet aan zijn besluitvorming ten grondslag heeft mogen leggen.

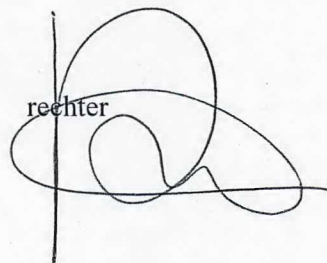
6. Gelet op de vorenstaande overwegingen is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond. 30 NOV. 2017

Deze uitspraak is gedaan door mr. D.M. de Feijter, rechter, in aanwezigheid van R.I. ten Cate, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 27 november 2017.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de Rechtbank
Noord-Holland

